

# РЕШЕНИЕ

№ 5208

гр. София, 04.08.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,**  
в публично заседание на 31.05.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Елка Атанасова**

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **76** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 и, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. Г. М. от [населено място], срещу Решение № 1040-21-1293 от 10.12.2021г. на директора на Териториално поделение С.-град на Национален осигурителен институт /ТП на НОИ/, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21-1838 от 07.12.2021г. против Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН] от 19.11.2021 г. на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите. С посоченото разпореждане, на основание чл. 40, ал. 3 от КСО и чл. 47, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/, на жалбоподателя е постановен отказ за изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност по болничен лист № Е., за периода от 17.08.2021г. до 05.09.2021г., т.к. същият е отменен с ЕР на ТЕЛК № 1039/156 от 25.10.2021г. при IV-та МБАЛ-С. ЕАД.

В жалбата се изразява становище, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, с доводи, че обжалвания болничен лист № Е. за периода от 17.08.2021г. до 05.09.2021г. /20 дни/ е издаден съгласно изискванията на Наредбата за медицинската експертиза. Жалбоподателят посочва също, че не се е явил на ТЕЛК, поради факта, че по това време е починал близък негов роднина и в това тежко емоционално състояние не се е запознал с писмата, които е получил. Моли съдът да отмени Решение 1040-21-1293 от 10.12.2021г. на директора на Териториално

поделение на НОИ С.-град.

В част от проведените съдебни заседания, жалбоподателят, редовно призован се явява лично. Поддържа жалбата и излага подробни възражения в своя защита. Позиция по същество изразява в постъпило на 30.05.2022г. писмено становище, като моли за отмяна на решението и потвърденото с него разпореждане.

Ответникът по жалбата - директорът на ТП на НОИ – С. град, редовно призован, чрез процесуалния си представител юрисконсулт И., оспорва жалбата по мотиви, подробно изложени в административния акт. Посочва, че жалбоподателя е имал възможността да оспори решението на ТЕЛК пред НЕЛК, съобразно процедура по Закона за здравето. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Административен съд – София град, като взе предвид събраните по делото доказателства, намери за установено от фактическа страна следното:

Със справка вх.№ Р14-21-000-00-[ЕГН] от 03.09.2021г. /л.20/ осигурителят [фирма], представил Приложение №9 към болничен лист №Е., за периода от 17.08.2021г. до 05.09.2021г. /20 дни/, издаден от Д. VI-С. Е. на 18.08.2021г. на жалбоподателя, с причина 01 /общо заболяване/ за изплащане на парично обезщетение по реда на Наредба за паричните обезщетения и помощи от държаното обществено осигуряване /НПОПДОО/. След анализ на представения болничен лист и на предходни болнични листове на жалбоподателя, осъществен от експерт „Експертиза на временната неработоспособност” в ТП на НОИ С. град, поради основателни съмнения относно медицинската аргументираност и продължителността на временната нетрудоспособност, с жалба с изх. № 4305-21-1852 от 15.09.2021г. /л.16/ на Директора на ТП на НОИ С. град, представеният болничен лист е обжалван пред Териториална експертна лекарска комисия, като за подадената жалба е уведомен и жалбоподателят С. М.. Поради това и на основание чл.40, ал.4 от КСО, ръководителят по изплащане на обезщетенията и помощите е издал Разпореждане № Д-21-999-00-[ЕГН]/16.09.2021г. за спиране на производството по изплащане на паричното обезщетение до произнасяне на ТЕЛК относно правомерността на представения болничен лист /л.14/.

С Експертно решение на ТЕЛК № 1039/156/ от 25.10.2021г. на VI-та МБАЛ-С. ЕАД /л.17/, цитираният по-горе болничен лист е отменен. Посоченото експертно решение е връчено с известие за доставяне / обратна разписка на С. М. лично на 23.11.2021г. /л.45 от делото/. Експертното решение не е обжалвано пред НЕЛК в 14-дневния срок по чл.112 ал.1 т.3 от Закона за здравето и е влязло в сила.

Експертното решение е постъпило по служебен ред в ТП на НОИ С. град на 18.11.2021г. С Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН] от 19.11.2021г. ръководителят по изплащане на обезщетенията и помощите, на основание чл.40, ал.3 от КСО и чл.47, ал.1 от НПОПДОО, е отказал изплащането на паричното обезщетение. Разпореждането е получено от жалбоподателя на 03.12.2021г.

В срока по чл. 117, ал. 2 от КСО С. Г. М.. оспорил Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН] от 19.11.2021г., подавайки срещу него жалба вх. № 1012-21-1838/07.12.2021г. /л.8/ до директора на ТП на НОИ С. – град.

С Решение №1040-21-1293/10.12.2021г. - предмет на оспорване в настоящото производство, на основание чл. 117, ал. 3 от КСО, директорът на ТП на НОИ – С. град отхвърлил жалбата на М. и потвърдил Разпореждане О-21-999-00-[ЕГН] от 19.11.2021г. на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите. За да постанови акта си, административният орган извършил подробен анализ на събраните

по преписката доказателства и относимите към случая разпоредби. Въз основа на тях приел, че жалбата на С. М. е неоснователна, а оспореното разпореждане е правилно и законосъобразно.

Оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 17.12.2021 г. /видно от известие за доставяне на л.7/, а жалбата срещу него е подадена в ТП на НОИ – С. град на 31.12.2021 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, чиито права са засегнати от оспорения административния акт, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу решение на директора на ТП на НОИ – С. град, което подлежи на съдебен контрол. С оглед на това жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е валидно и допустимо. Издадено е след надлежно сезиране с жалба/ вх. № 1012-21-1838/07.12.2021 г., подадена на основание чл. 117, ал. 1 от КСО и в срока за обжалване на Разпореждане № О-21-999-00-[ЕГН] от 19.11.2021 г. на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите по чл. 117, ал. 2 от КСО. Решението е издадено от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. Обективизирано е в изискуемата писмена форма и със съдържанието, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК.

С разпореждане на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ – С. град, на основание чл. 40, ал. 3 от КСО, е отказано изплащане на парично обезщетение/помощ за общо заболяване. По делото е безспорно, че жалбоподателят отговаря на изискванията по чл. 40, ал. 1 от КСО, тъй като е осигурено лице за общо заболяване и по принцип има право на парично обезщетение, вместо възнаграждение, за времето на отпуск, поради временна неработоспособност. Съгласно разпоредбата на чл. 3 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване, паричните обезщетения за временна неработоспособност се изплащат при ползване на отпуск, въз основа на болничен лист, който се издава при условията и по реда на Наредбата на медицинската експертиза и се обжалва по реда на чл. 112 от Закона за здравето. В настоящия случай, издадения на жалбоподателя от ЛКК болничен лист е отменен от ТЕЛК, решението на ТЕЛК не е обжалвано пред Национална експертна лекарска комисия и е влязло в законна сила. Поради това, при отмяната на болничния лист с влязло в сила решение на ТЕЛК, липсва основание за изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност.

Съдът намира за неотнесими към спора, предмет на настоящето производство, възраженията на жалбоподателя, че предвид тежкото си емоционално състояние, не е могъл да се запознае със съдържанието на писмата, които е получил за явяване пред ТЕЛК, респ. и за съобщаването му за ЕР на ТЕЛК. Настоящият съд няма правомощия да извършва косвен съдебен контрол относно законосъобразността на експертното решение на ТЕЛК. Производството по обжалване на решенията на ЛКК е уредено в чл. 112 от Закона за здравето. Установяването на законосъобразността, респ. незаконосъобразността на експертното решение, с което е отменен болничният лист, въз основа на който се претендира обезщетение за временна неработоспособност за периода от 17.08.2021г. до 05.09.2021г., не е в правомощията на органите на ТП на

НОИ – С. град. Съгласно чл. 103, ал. 2 от Закона за здравето, експертизата на временната неработоспособност се извършва от лекуващия лекар, лекарски консултативни комисии, териториални експертни лекарски комисии и от НЕЛК, като органите на ТП на НОИ са обвързани от тези решения.

Като фактическо основание за отказа да се изплати обезщетението за временна неработоспособност в обжалвания административен акт е посочено наличието на влязло в сила решение на ТЕЛК, с което не се потвърждава болничния лист. Това приравнява болничния лист на акт, който не поражда правни последици, в т.ч. и на право на парично обезщетение за временна неработоспособност.

Доколкото ЕР на ТЕЛК е влязло в сила, съгласно чл. 113, ал. 3 от Закона за здравето то е задължително за всички лица, органи и организации в страната, в т.ч. и за органите от НОИ. Поради това - правилно ответникът е потвърдил разпореждането за отказ за изплащане на обезщетение по болничния лист за процесния период.

Предвид гореизложеното и като приема, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в съответната форма, без допуснати при издаването му нарушения на процесуалния и материален закон и в съответствие с целта на закона, съдът приема, че атакуваното решение е законосъобразно и подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на делото, съдът намира за основателна претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК размера на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, препращащ към чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ, според който по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 лв. до 200 лв. С оглед на фактическата и правна сложност на делото, съдът приема, че на основание чл. 81 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ТП на НОИ – С. град, направените по делото разноски в размер от 100 лв. /сто лева/.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл.IV/четвърто/, във връзка с чл. 172, ал. 1 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 66 състав

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Г. М., срещу Решение №1040-21-1293/10.12.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. град.

ОСЪЖДА С. Г. М. да заплати на ТП на НОИ – С. град направените по делото разноски в размер на 100 лв. /сто лева/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 119, във вр. с чл. 117, ал. 1, т. 2 б."е" от КСО.

СЪДИЯ:

